ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ι. Παπαδόπουλον, Γαλαξεῖδι... Σᾶς γράφουμε. Ι. Κατσικόπουλον, Σπέτσας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Ἰδέστε στὰ προηγούμενα φύλλα. Σοφίαν Π... Κυπαρισίαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Τὸ ποίημά σας σπαρακτικὸν βέβαια καὶ πένθιμον σρόδρα, ἀλλὰ ὄχι δημοσιεύσιμο. Πάντως γιὰ νὰ λάβῃ ἐνδιαφέρον ὁ ἀκλὴ ὀφ, περὶ τοῦ ὁποίου μᾶς γράφετε καὶ νὰ σπεύση νἀρθῃ εἰς τὸ νεκροταφεῖον, δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικοὺς στίχους :

Σᾶν πεθάνω δὲν θέλω πιὰ νὰ θημάσε
Παρὰ μόνον στὸ μνίμα ἕλλα νίντα καὶ κλάψε...

. . . . . .

Ἐγὼ ὅμος ποὺ θὰ σ' ἀγαπὸ καὶ κὴ πέρα
Σ' ἐξωρκίζω νὰ μὶν ἔλθῃς ἡμέρα
Πρόσεξε ὅμος μὶν κανένας σὲ ἰδῆ
γιατὶ νομίζω πὸς γρινγορα θὰ ἕλθῃς καὶ σὴ
Νὰ κιμιθοῦμε μαζὴ στὰ κλαδηὰ ἐκεὶ
Ἐγὼ καὶ πέραν στὸν τάφον θὰ σ' ἀγαπὼ
Μὰ σὰν πεθάνο κάνεμου τὴ χάρη ποὺ σοὺ ζητώ!...

Ἀλ. Μάρκον, Σέρρας. Δὲν μᾶς γράφετε τίνος εἶνε ἡ σκέψεις ποὺ μᾶς στέλνετε. Δικές σας ; Ὄχι φυσικά. Μετάφρασις ; Ἀντιγραφή ; Μᾶλλον τὸ τελευταῖο καὶ συνεπῶς δὲν μποροῦν νὰ δημοσιευθοῦν. Γαριβένσος Π., Χανιά. Τὸ τραγουδάκι σας ὄχι ἐπιτυχές. Κ. Κιούσην, Ἐνταῦθα. Ἂν ὁ φάκελλός σας ἐλήφθη θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Ἡ «Βενετία» ὄχι ἐπιτυχές. Καλούσικη ἀφήγησις, μὰ πρέπει νὰ διαβάσετε καὶ νὰ ἐργασθῆτε πολὺ ἀκόμη, γιὰ νὰ γράψετε ἀμεμπτα ἔργα ποὺ νἄχουν κάποια ἀξία. Σπ. Μανιάτην, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Π. Διόνην, Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας ὄχι ἐπιτυχεῖς. Καίτην Ἀθηναίου, Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Φανὴν Ζαρβοῦ, Πειραιά. Κάνουμε δ,τι μποροῦμε. Πάντως εὐχαριστοῦμε θερμῶς γιὰ τὴν ὑπόδειξι. Γιοσσονίτην, Καρδάμυλα. Τὸ ποίημά σας πολὺ σπαρακτικὸν πράγματι. Δημοσιεύουμε ἐδῶ μερικοὺς στίχους, γιὰ νὰ τοὺς διαβάσῃ ἡ σκληρὴ σας καὶ συμμορφωθῆ μὲ τὰς τρυφερὰς ὑποδείξεις σας. Ἰδού :

Κόρη πανέμορφη ποιὰ σὰν [καὶ σένα
ἔχει τὸ χείλη σου τὸ τόσον [γλυκὸ
π' ἀγγέλοι τὸχουνε ἐφαρμόσει στὸ στοματάκι σου τὸ λεπτό.
Κι' ἂν ὁ Πανάγαθος στὸχει [χαρίσει
γνώριζε κάποτε θὰ μπῆ στὸ [χῶμα
μὴν τὸχεις μόνο γιὰ νὰ σκε- [πάζῃς
τοὺς μαργαρίτας πὸχεις στὸ [στόμα.

Ζ. Δ., Ὕδραν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας ἐν ὑστερογράφῳ «Ἔχω ὅμως τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἔχη-τὸ διήγημα ἀρκετὰ λάθη, διότι εἶνε τὸπρῶτον.» Πράγματι... Τὸ διήγημά σας καὶ ἀνεπιτυχὲς εἶνε καὶ λάθη πολλὰ ἔχει. Δημοσιεύουμε ὁστόσο ἐδῶ τὴν ἀρχή, διὰ νὰ ἐλαφρώσαμεν τὸ ψυχικόν σας βάρος, τὸ ὁποῖον, ὅπως ἀντιλαμβανόμεθα, θὰ ζυγίζῃ ὁλόκληρος ὁκάδες. Ἰδού :

«Μίαν ὥραῖαν πρωῖαν τοῦ Μαΐου ὅπου ὁ οὐρανὸς γελοῦσε καὶ ἡ θάλασσα ἦτο γαληνιαῖα καὶ μιὰ δροσερὰ αὔρα ἐφύσα ὅπως, λοιπὸν ἦτο ἤρεμη ἡ θάλασσα ἔτσι ἀκριβῶς ἦτο καὶ ἡ καρδιά μου. Ἀλλὰ ποῖα κακὴ μοῖρα μὲ ἐφθόνησε καὶ ποῖος βάσκανος ὀφθαλμὸς ἐζήλεψε τὴν εὐτυχίαν μου καὶ δὲν ἠθέλησε αὐτὴ ἡ ἐρημία τῆς Καρδιᾶς μου νὰ διαρκέση ἐπὶ πολύ. Ὅταν λοιπὸν αὐτὴν τὴν ὡραῖαν τοῦ Μαΐου πρωῖαν ἐβρισκόμην εἰς ἕνα βαθύτατον λίθαργον καὶ ὀνειρόφθρεμβασμὸν ὅταν ἔξαφνα ἐξύπνησα ἀπὸ ἓν δυνατὸν σύριγμα τοῦ Ἀτμοπλοῖου καὶ βλέπω ἔμπρός μου ἐσένα ἀγαπητέ μου καὶ ἔρχεσαι νὰ μοῦ διαταράξῃς τὴν γαλίνη τῆς ψυχῆς μου καὶ νὰ μὲ βυθίσης εἰς ἕναν τρελὸν καὶ διακαῆ ἔρωτα.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Ἔρωτάς μας ἐτιρεῖτο καὶ τῶν δύο μυστικὸς ὀλίγον ὅμως τὰ φλογερὰ βέλη του μᾶς ἐκέντησαν περισότερον καὶ μάς διαπέρασαν καὶ τῶν δυὸ τὴ καρδιᾶ. Ἄχ, ἡ δύστυχη ἡ καρδιᾶ μου πόσον σὲ ἐσιμπάθησε χρυσό μου ».ανάρι καὶ ποτὲ δὲν θὰ σὲ λησμονήσῃ "Ἕως ὅτου ἔβγῃ ἡ πονεμένη μου ψυχὴ τὰ χείλη μου θὰ προφέρουν μὲ πόνο τὸ λατρευτό του ὄνομα. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς ἀναγνωρήσεώς μας μέχρι σήμερον διήλθον 11 μῆνες ὅπου ἐπέρασαν ἐν χαρᾶ καὶ ἀγαλιάσῃ. Αὐτὸς ὅμως ἦνε ὀλίγον σκληρόκαρδος καὶ κάνη τὴ καρδιᾶ μου νὰ πονῆ...» κ.τ.λ κ.τ.λ.

Γ. Πολυχρονόπουλον, Μεσσήνην (Καλαμῶν). Μᾶς γράφετε :

«Χρυσό, λατρευτό μου «Μπουκετάκι»
Σὺ ποὺ παρηγορεῖς τοὺς χτυπημένους ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ γυιοῦ τῆ; Ἀφροδίτης, δὲν θὰ ἀρνηθῆ; νὰ παρηγορήσῃς καὶ ἕνα νέο ἀκόμη θῦμα τοῦ Ἔρωτα.
Εἶμαι στὴν ἡλικία ποὺ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀγαπήσῃ καὶ ν' ἀγαπηθῆ καὶ νὰ νοιώσῃ τὴν εὐτυχία. Ποτὲ μου δὲν εἶχα γνωρίσει τὸν ἔρωτα ἕως τώρα ποὺ βρέθηκε στὸ δρόμο μου ΕΚΕΙΝΗ, γιὰ εὐτυχία μου ἢ γιὰ δυστυχία μου δὲν ξέρω.
Φαντάσου ν' ἀγαπᾶς καὶ νὰ μὴ μπορῆς νὰ δείξῃς πὼς ἀγαπᾶς.
Μόνο σὺ μπορεῖς νὰ χύσῃς βάλσαμο παρηγοριᾶς στὴν πληγωμένη μου καρδιά, δημοσιεύοντας ἕνα διήγημα μου μαζὺ μ' ἕνα ποιηματάκι ἀφιερωμένα καὶ τὰ δυὸ σ' ΕΚΕΙΝΗ. Ἀλλὰ! διστάζω πολὺ νὰ τὰ στείλω, φοβοῦμαι μήπως γράψεις ὅπως καὶ εἰς ἄλλους.
Θὰ ἰδῆς τὶ ἀριστουργήματα γρόφω ὅταν μὲ ἐμπνέυσ ἡ ξανθιά ὡμορφιά της.
Πές μου πὼς θὰ τὰ δημοσιεύσῃς γιὰ νὰ τὰ ἰδῆ ἐκείνη, ἐπειδὴ κι' αὐτὴ πέρνει «Μπουκέτο, γιατὶ δὲν εἶνε δυνατὸν ψυχὴ εὐαίσθητη σᾶν τὴ δική της νὰ μὴ διαβάζῃ τὸ τόσες εὐχάριστες στιγμὲς χαρὶ ζον «Μπουκέτο» σὲ κεῖνες τὶς ψυχὲς ποὺ τὸ διοβάζουν.
Πές μου πὼς θὰ τὰ δημοσιεύσῃς γιὰ νὰ σοῦ στείλω αὐτὰ ποὺ σοῦ γράφω παραπάνω καὶ ποὺ δὲν διαφέρουν καθόλου ἀπὸ τὰ διηγήματα ἐπιφανῶν λογοτεχνῶν.
Τελειώνω ἐλπίζων νὰ περιμένω καταφατικὴν ἀπάντησίν σου ὅτι θὰ τὰ δημοσιεύσῃς.»

Καὶ τώρα τὶ νὰ σᾶς ἀπαντήσουμε ; Τὶ νὰ σᾶς ποῦμε, βρὲ παιδί μου ; Ζητᾶτε νὰ σᾶς διευκολύνουμε στὶς φιλολογικές σας ἐπιχειρήσεις ; "Ὀχι. Μᾶλλον στὶς ἐρωτικές. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶνε σωστὸ γιὰ τὴν ἡλικία μας. Γέροι ἄνθρωποι ἡμεῖς νὰ κάνουμε τέτοιες δουλειές !... Τέλος πάντων στεῖλτε τὰ γραφόμενά σας νὰ τὰ δοῦμε. Γ. Γαρόζην, Ἐνταῦθα. Οἱ στῖχοι σας ὄχι δημοσιεύσιμοι. Δημ. Τσελένην, Ἐνταῦθα. Καὶ τὸ πρωτότυπο καὶ ἡ μετάφρασις καλά. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ πρωτότυπο. Τὴν μετάφρασι θὰ τὴν δημοσιεύσουμε στὴ στήλη τῶν μεταφράσεων, μέσα στὸ φύλλο. Ἰδοὺ τώρα τὸ «Σὲ μιὰ Ὀρφανή» :

Τὴν ὄψη παντοτεινὸ ἕνα νέ- [φος βαρυοσκιάζει...
Καὶ χτές, Μπέττυ, τὸ βλέμμα [μου καθώς εἶχα βυθίσει
Στὰ ὀνειροπόλα μάτια σου, τὸ [δάκρυ εἶδα νὰ στάζῃ
Γιὰ τὸ χαμὸ ποὺ ὁλάρφανη ἐ- δῶ κάτου σ' ἔχει ἀφήσει.

Κ' ἐγὼ καινούργιον ποῦνοιωνα [χαμὸ στὸ σπαραγμό σου,
Χαμὸ δικόν σου, ἐπλήθησα γλυ- [κὰ σᾶ μιὰ ἀδελφὴ σου
Νὰ φέρω ἀργὰ τὸ χέρι μου [σ' ὡρεῖο τὸ μέτωπό σου
Κ' εὐλαβικά... κὶ σιωπηλά... [νὰ κλάψω ἐκεῖ μαζύ σου!

Γρηγ. Κωνσταντίνου, Καβάλαν. Τὸ διήγημά σας σας στωστὰ γραμμένο, μὰ ἐκτὸς αὐτοῦ δὲν ἔχει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Γράφετε λοιπὸν καὶ μὴ βιάζεστε νὰ δημοσιεύσετε τὰ ἔργα σας."Ετσι μόνον θὰ κάμετε κάτι. Ἄγγ. Παπαϊωάννου, Κόμην. Τὸ ποίημά σας «Τὸ Ἠλιοβασίλεμμα» ἔχει καλοὺς στίχους μὰ καὶ κακούς. Διορθῶστε το καὶ ξαναστεῖλτε το. Τὸ διήγημά σας ξὶ καλό. Α. Λ. Ἡράκλειον. Τὸ πεζὸ τραγοῦδι σας δὲν λέει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό. Γιὰ νὰ πετύχῃ ἕνα πεζὸ τραγοῦδάκι, πρέπει νὰ λέῃ τὰ πάντα σὲ δυὸ-τρεῖς γραμμές, μὲ δυὸ-τρεῖς πινελιές. Περικλ. Σταυρόπουλον. Τὸ διήγημά σας ἀνεπιτυχές. Ν. Μιχαηλίδην, Θεσ)νίκην. Ἂν ἐλήφθη θὰ σᾶς ἀπαντήσαμεν ἤδη. Κυττᾶτε στὰ προηγούμενα φύλλα. Θ. Σούλην, Ἐνταῦθα. Ἡ ἀγγελίες δημοσιεύουναι πρὸς ὁ ὀρτ. τὸν στίχο. Χρ. Μπαμπαλῆν, Κρασοχῶρι (Σιδηροκάστρου). Σᾶς γράφουμε ταχυδρομικῶς. Νίτσαν Τριανταφυλλίδου, Θεσ)νίκην. Δὲν διαβάζουνται τέτοια πράγματα δυστυχῶς. Β. Σπανόν, Πάτρας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσαμε ἤδη. Π.Δ.Χ., Πειραιά. Φέρτε το στὸ γραφεῖο, ἂν σᾶς εἶνε δυνατόν, στὶς 7—9 μμ. Μιλτ. Συμεωνίδην, Πτολεμαΐδα. Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι ἐπιτυχημένο.

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητότερον μέσον ἐκλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρὶς αὐτὸ κανένα σπίτι δὲν εἶνε τέλειο. Ὅλοι, νέοι καὶ γέροι, μαζεύονται γύρω του. Μ' αὐτὸ ἡ νεότης ἔχει στὴ διάθεσί της τὲς πιὸ ἐφημισμένες ὀρχῆστρες τοῦ κόσμου, ποὺ παίζουν τοὺς τελευταίους χοροὺς τῆς ἐποχῆς. Χάρις σ' αὐτὸ οἱ γέροι ξαναζοῦν τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τῶν νειάτων τωνἀκούοντες τὲς ὡραιότερες καντάδες ποὺ τραγουδοῦσαν στὲς ἐκλεκτὲς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀπολαύση κανεὶς τὸ γραμμόφωνο πρέπει νὰ ἔχη ἕνα ἔργανον μὲ τὲς τελευταῖες τελειοποιήσεις. Τὸ γραμμόφωνο ΣΤΑΡΡ τύπου XXII εἶνε τὸ μοναδικὸν ὄργανον ποὺ συγκεντρώνει τὰ χαρίσματα αὐτά :

Μιὰ χαμηλὴ τιμὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία.

Πώλησις μὲ μηνιαίας δόσεις παρὰ τῇ :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

ΑΘΗΝΑΙ : Στοὰ Ἀρσακείου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48